

## VED GRAVA

Så ta da mine hender og før meg frem  
inntil jeg salig ender i himlens hjem!  
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.  
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,  
min salighet dog fremmer din gode Ånd.  
Så ta da mine hender og før meg frem  
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

Takk for at du kom og var saman med oss i dag.  
Familien

*Prest: Ragnar Kortner  
Organist: Olav Svalastog*

  
**Hellerdals**  
- begravelsesbyrå -  
37 15 53 05

© inmemory.no



# Astrid Bjørg Nes Odden

\* 28.07.1937 † 01.02.2024

*Nissedal kyrkje 14.02.2024*

## PRELUDIUM

Alltid freidig når du går  
veier Gud tør kjenne,  
selv om du til målet når  
først ved verdens ende!

Aldri redd for mørkets makt!  
Stjernene vil lyse,  
med et Fadervår i pakt  
skal du aldri gyse.

Kjemp for alt hva du har kjær,  
dø om så det gjelder!  
Da er livet ei så svært,  
døden ikke heller.

## MINNEORD OG SKRIFTLESNING

Kjærlighet fra Gud springer like ut  
som en kilde klar og ren.  
I dens stille bunn, i dens dype grunn  
gjemmes livets edelsten.

Kjærlighet fra Gud som en yndig brud  
kommer smykket til oss ned.  
Lukk kun opp din favn, kom i Jesu navn,  
himlen bringer den jo med!

Kjærlighet fra Gud er det store bud,  
er det eneste jeg vet.  
Bli i kjærlighet, og du har Guds fred,  
for Gud selv er kjærlighet!

## TALE OG BØN

Vår Far i himmelen!  
Lat namnet ditt helgast. Lat riket ditt koma.  
Lat viljen din råda på jorda slik som i himmelen.  
Gjev oss i dag vårt daglege brød,  
og tilgjev oss vår skuld, slik vi òg tilgjev våre skuldnarar.  
Og lat oss ikkje koma i freisting, men frels oss frå det vonde.  
For riket er ditt, og makta og æra i all æve. Amen

Ein fin liten blome i skogen eg ser,  
i granskogen diger og dryg,  
og vent mellom mose og lyng han seg ter.  
Han står der så liten og blyg.

Sei, ottast du ikkje i skogen stå gøymd  
der skuggane tyngja deg må?  
Å nei, for av Herren eg aldri vert gløymd,  
til ringaste blom vil han sjå.

Men ynskjer du ikkje i prydhagen stå,  
der folk kunne skoda på deg?  
Å nei, eg trivst best mellom ringe og små,  
eg føddest til skogblome, eg.

Som blomen om vinteren visnar eg av,  
men gled meg, for då står eg brud.  
Lat lekamen kvila med fred i si grav,  
mi sjel, ho er heime hos Gud!

Ja, glad skal eg vakna hos Jesus eingong  
i morgonen æveleg klår,  
og blanda med heilage englar min song  
i himlen, dit døden ei når!

## POSTLUDIUM